

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Τήν Πέμπτην, 14^{ην} / 27^{ην} Σεπτεμβρίου 2012, έωρτάσθη ή έορτή τής Ύψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων συμφώνως πρός τήν τυπικήν αὐτοῦ διάταξιν καί προσκυνηματικήν τάξιν.

Α΄. Ὁ Ἑσπερινός

Ἀφ' έσπέρας ἀνεγνώσθη ή θ' Ὥρα εἰς τόν ιερόν ναόν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, λόγω τῶν συνεχιζομένων ἀνακαινιστικῶν έργασιῶν εἰς τό μοναστηριακόν ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Εὐθύς ἀμέσως τήν 14.00μ.μ. ὥραν, τῶν κωδῶνων χαρμοσύνης κρουομένων, ήκολούθησεν ή διά τής Χριστιανικῆς ὁδοῦ κάθοδος τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων εἰς τόν Πανίερν Ναόν τής Ἀναστάσεως. Ἄμα τῇ εἰσόδῳ εἰς τό ιερόν προσκύνημα τής Ἀγίας Ἀποκαθηλώσεως καί τῇ ἐπισήμῳ ἐν αὐτῷ ὑποδοχῇ, ὁ Προεξάρχων τής έορτῆς Μακαριώτατος Πατήρ ήμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ηὐλόγησε τό θυμίαμα, έθύμιασε καί προσεκύνησε Αὐτός καί οἱ Ἀρχιερεῖς.

Ἐν συνεχείᾳ έλαβε χώραν ή προσκύνησις ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν Ἱερέων εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον.

Μετά τοῦτο έλαβε χώραν ή εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν προσκύνησις ὑπό τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων, ἐν ᾧ έκρούοντο τά σήμαντρα καί έτελεῖτο τό θυμίαμα ὑπό τῶν ιεροδιακόνων ἀνά τά προσκυνήματα.

Εὐθύς ἀμέσως ήρξατο ὁ Μέγας Ἑσπερινός εἰς τό Καθολικόν δι' Ἀνοιξανταρίων καί Μεγάλης Ἀρτοκλασίας, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ήμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμπροσευχομένων τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγενίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τής Ἐκκλησίας τής Κρήτης, Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος, Κερκύρας κ. Νεκταρίου καί Θηβῶν κ. Γεωργίου τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος, καί σημαντικοῦ ἀριθμοῦ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος καί Κύπρου, παρά τήν έπικρατοῦσαν οἰκονομικήν κρίσιν.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ τελεσθέντος, έγένετο ή ἐν πομπῇ καί κωδωνοκρουσίᾳ ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Β΄ Ἡ Θεία Λειτουργία.

Τήν 7.00 π.μ. τής Πέμπτης, 14^{ης} /27^{ης} Σεπτεμβρίου 2012, ήρξατο ἀπό τοῦ Πατριαρχείου ή κάθοδος πρός τόν Πανίερν Ναόν τής Ἀναστάσεως.

Ἄμα τῇ προσκυνήσει εἰς τήν Ἀγίαν Ἀποκαθήλωσιν καί τόν Πανάγιον Τάφον ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου μετά μανδύου έλαβε χώραν ή εἴσοδος εἰς τό Καθολικόν, ή τάξις τοῦ Καιροῦ καί ή ένδυσις τῶν Ἱερέων, ἐν ᾧ έκρούοντο τά σήμαντρα.

Μετά τοῦτο έλαβε Καιρόν ὁ Μακαριώτατος καί ἐνεδύθη Αὐτός καί οἱ Ἀρχιερεῖς.

Μετά τοῦτο ἤρξατο ἡ θεία Λειτουργία εἰς τό Καθολικόν, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιερέων καί τῶν παρεπιδημούντων Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγενίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, Μεσαορίας κ. Γρηγορίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τοῦ Ἐπισκόπου Γκομέλσκη καί Ζλομπίσκη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος, Κερκύρας κ. Νεκταρίου, Θηβῶν κ. Γεωργίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιμανδριτῶν καί Ἱεροδιακόνων ἐκ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, Ἑλλάδος, Ρωσίας, Σερβίας καί Κύπρου.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας, ἤρξατο ἡ τελετή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀπό τοῦ σολέως τοῦ Καθολικοῦ. Ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἠύλōγησε τὴν Ἀγίαν Εἴσοδον, ἀκολούθως δέ ἡ μακρά Ἀρχιερατική, ἱερατική καί μοναχική πομπή -τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καί τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ ἀκολουθούντων- ἐξῆλθε τοῦ Καθολικοῦ, ἐστράφη ἀριστερά, διῆλθε πρό τῆς Ἀγίας Ἀποκαθηλώσεως ἦλθεν εἰς τό παρεκκλήσιον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί κατῆλθεν εἰς τό ἐν αὐτῷ σπήλαιον τῆς Ἀγίας Ἑλένης .

Ἐνθάδε ἔλαβε χώραν ἡ εἰς τὰ τέσσαρα σημεία τοῦ ὀρίζοντος ἔκτασις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί ἡ ὕψωσις αὐτοῦ ὑπό τοῦ Πατριάρχου ἀπό τοῦ σημείου, ἐν ᾧ εὐρέθη.

Μετά τὴν ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τόν τόπον, ἐν ᾧ εὐρέθη, ἠκολούθησεν ἄνοδος τῆς ἱερᾶς πομπῆς καί περιφορά αὐτῆς τρίς πέριξ τοῦ Ἀγίου Κουβουκλίου, ἐν ᾧ ἐπάλλοντο τὰ Τροπάρια «Ἀκατάληπτὸν Ἑστίν» καί ὁ Πατριάρχης καί οἱ Ἀρχιερεῖς ἔφερον εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν σειρᾷ καί ἐναλλάξ τό Τίμιον Ξύλον.

Τῆς λιτανείας ταύτης τελεσθείσης, ἠκολούθησεν ἄνοδος εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν καί ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν ἀπό τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς τοῦ Γολγοθᾶ καί ἀπό τοῦ σημείου, ἐν ᾧ ὁ Σταυρός ὕψωθη μετὰ τοῦ ὕψωθέντος διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετά τὴν ὕψωσιν καί ἐν ᾧ οἱ πιστοὶ συνωστίζοντο, ἵνα λάβωσιν ἐκ τῶν βασιλικῶν τοῦ ὕψωθέντος Σταυροῦ διὰ τόν Ἀγιασμόν ψυχῆς καί σώματος, οἴκων αὐτῶν καί τῶν προσφῶρων τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὁ Μακαριώτατος καί πᾶσα ἡ συνοδεία κατῆλθον διὰ τῶν ἐσωτερικῶν βαθμίδων εἰς τό Καθολικόν, ἔνθα ἐγένετο ἡ ἀπόλυσις.

Μετά ταῦτα ἠκολούθησεν ἡ ἐπίσημος ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔνθα ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τοὺς προσελθόντας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Σήμερον Σταυρός ὑποῖται, καί κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καί τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυβάλοις δαυϊτικοῖς ὕμνον σοὶ προσφέροντα, καί λέγοντα· εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ θεός, Σταυρόν καί τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθέ καί φιλόανθρωπε», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς προσκυνηταί ,

Τό ξύλον τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, δηλονότι ὁ Σταυρός, κατέχει κεντρικήν θέσιν εἰς τό μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως ἡμῶν. Καί τοῦτο διότι διά τοῦ Σταυροῦ ἐπῆλθεν ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς πλάνης του διαβόλου. Διά τοῦ Σταυροῦ ἐνεκαινιάσθη ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ἐπί πλέον δέ διά τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως ἐτελεσιουργήθη τό μέγα του θεοῦ μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ.

Αὐτό τοῦτο τό γεγονός εὐαγγελίζεται καί κηρύττει ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διά τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, οὔσα ὁ πιστός καί ἀψευδής μάρτυς τοῦ τόπου τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τοῦ τόπου τῆς ὑπό τῆς Ἀγίας Ἑλένης Εὐρέσεως τοῦ Σταυροῦ καί τῆς ὑπό τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων Μακαρίου ὑψώσεως Αὐτοῦ ἀγάλλεται καί μετά τοῦ θείου Παύλου καυχᾶται λέγουσα: «Ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοί κόσμος ἐσταύρωται καγὼ τῷ κόσμῳ». (Γαλ. 6,14).

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἐλευθερίαν ἐγγυᾶται καί τό μυστήριον τοῦ Σταυροῦ εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πιστεύουν καί προσκυνοῦν τόν Τίμιον Σταυρόν. «Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δέ σωζόμενοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν», κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος. (Α' Κορ. 1,18).

Τῆς τοῦ Σταυροῦ θείας δυνάμεως ἐγενόμεθα καί ἡμεῖς κοινωνοί κατά τήν εὐχαριστιακὴν σύναξιν, τήν ὁποίαν μετά παρρησίας καί πανηγυρικῶς ἐτελέσαμεν ἐν τῷ πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως.

Εἰς τοῦτο ἐξ ἄλλου καλούμεθα ὑπό τῆς Ἐκκλησίας διά στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ λέγοντος: «Δεῦτε, λαοί, τό παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τοῦ Σταυροῦ τήν δύναμιν προσκυνήσωμεν, ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε· τό δέ τήν ζωὴν ἐξήνθησεν ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τόν Κύριον· ἐξ οὗ πάντα τά ἔθνη ἀφθαρσίαν τρυγῶντες κραυγάζομεν. Ὁ διά Σταυροῦ τόν θάνατον καταργήσας καί ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα Σοι».

Ἐτη πολλά καί εὐλογημένα μέ τήν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ», ἀραβιστί δέ ὡς ἔπεται: ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2012/09/27/1445/>

καί ἔδωσε τήν εὐλογίαν Αὐτοῦ εἰς τούς προσκυνητάς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

<http://youtu.be/uUqZt7IowAs>

ngg_shortcode_0_placeholder